

ŽIVOTOPIS

Jaroslav Plíska se narodil 4. 10. 1926 v Senetářově. Rodiče vlastnili domek s menším hospodářstvím. Když bylo Jaroslavovi šest let, přibyla mu do rodiny sestra. Do obecné školy chodil v Senetářově, do měšťanky v Jedovnici. V Senetářově se pak vyučil stolařem. Válka bohužel rodinu připravila o domov. Důvodem byla rozsáhlá akce německých okupantů, při které bylo nuceně evakuováno 33 obcí, aby uvolnily místo pro výcvik jednotek SS. Rodiče se sestrou se přestěhovali do Rajhradu, Jaroslav si našel práci v Brně, tam také zažil nálet na konci války. Po válce zůstal pracovat i bydlet v Brně. Na konci čtyřicátých let nastoupil vojenskou službu, v jejímž rámci byl poslán na 16 měsíců fírat do dolu v Karvině. Po návratu se stal zaměstnancem Stavebního podniku Města Brna. Dobře si pamatuje, kterým významným brněnským budovám pomáhal zkrášlit interiér, byly to např. Mahenovo a Janáčkovo divadlo, Zimní stadion za Lužánkami a také budova Čs. televize v Brně, kde byl svědkem prvního vysílání. V roce 1950 se pan Plíska přizemil na Lipůvku. Se svojí ženou Marií, rozenou Hrnčířovou, vychovali dceru a dva syny. Od roku 1971 do roku 1981 vykonával funkci předsedy MNV v Lipůvce, která byla v té době střediskovou obcí. Za svůj největší úspěch považuje zajištění výstavby obecního vodovodu. Jak děti dospívaly, rodina se postupně rozrostla o sedm vnoučat a devět pravnoučat. Manželka, se kterou byli svoji 51 let, bohužel již nežije. Po odchodu do důchodu v roce 1986 pan Plíska nezanevřel na společenský život, rád si popovídal s lidmi, chodil na setkání seniorů, navštěvoval místní knihovnu, neboť je vášnivým čtenářem, zejména historických románů. Až do listopadu roku 2023 žil v domku, který si v mládí postavil se svojí ženou. Poté odešel do Domova seniorů v Černé Hoře, kde ho jeho rodina pravidelně navštěvuje. S rodinou tráví Vánoce a když to situace umožní, účastní se setkání Klubu seniorů na Lipůvce.